

Дамян Дамянов

Внезапно

На С.

Сама, невикана, нечакана,
незнайно как и откъде –
една Снежанка светка в мрака ми –
жадуваната, ти, дойде.
Аз знаех: някъде те има и
навярно през света студен
аз съм вървял към теб с незримата
обреченост, че някой ден
безименните наши пътища
и стъпки ще се пресекат.
Часът дойде да мен да бъдеш ти,
а пътят свърши. Дълъг път
между ни е лежал в мъртвилото.
Та ето ни със теб сега
един до друг и аз в безсилие
мълча във смут, мълча в тъга.
Не знам дали са нужни думите...
О, и без техния брътвеж
говорещото ми безумие
отлично ти ще разбереш.

01.03.1991 г.

КРАЙ

© 1991 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Горица Петрова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8606>]